

مخالفان علی اف در رؤیای انقلاب رنگین

نقیسه کوهنورد

حدی نیست که کاخ سفید را برنجانند و سران واشنگتن را به این نتیجه برسانند که زمان رفتن او فرا رسیده است. مضاف بر این بر هم خوردن ثبات جمهوری آذربایجان باعث بر هم خوردن ثبات در منطقه است که بسیاری از کشورهای منطقه هم از آن حمایت نمی‌کنند. با این ارزیابی‌ها، می‌توان گفت که جمهوری آذربایجان چه از نظر شرایط داخلی و چه خارجی شباه چندانی با گرجستان و اوکراین ندارد و در موقعیت کنونی مخالفان هیچ دستاورد مهمی جز تبدیل مراسم تشییع جنازه حسین اف به یک گردهمایی سیاسی ۵ هزار نفری نخواهند داشت. گرچه این رویداد می‌تواند داده‌های خوبی در اختیار جناح‌های داخلی یعنی حکومت و مخالفان و همچنین ناظران خارجی برای سنجیدن اوضاع داخلی جمهوری آذربایجان قرار دهد تا هر یک به محاسبات خود پای‌آینده بپردازند.

دیگر، جمهوری آذربایجان کشوری است که می‌توان آن را اولین آشنیانه آمریکا پس از تجزیه اتحاد جماهیر شوروی و پایان جنگ سرد در منطقه خواند. سرمایه‌گذاری‌های شرکتی از بزرگ نفتی آمریکا و حمایت واشنگتن از پروژه خط لوله «باکو - تلیس - جیجان»، که هزینه اقتصادی به ایران و روسیه بود، هم در همین راستا است. این همان شرایطی است که علی اف پسر از آن بهره می‌برد، وی با بسیاری از غولهای نفتی آمریکایی که سیاستگذاران پشت پرده کاخ سفید به شمار می‌آیند، ارتباطی نزدیک دارد و به قولی حافظ منافع ایشان است. هرچند به نظر می‌رسد رئیس‌جمهور جوان آذربایجان گاهیگاهی هم از جنبه آمریکایی‌ها اندکی به سوی خاکی‌زور روسیه می‌رود و بعضاً نیز در آن سو سنگر می‌گیرد. ولی برخی تحلیلگران بر این باورند که این حرکت‌های اگرواقتصادی علی اف تا

کرده و مانع تحرک مخالفان شده است. در همین حال ضعف تشکیلاتی مخالفان به لحاظ تعداد کم اعضا و هواداران مانع از تحرک قابل توجه و حضور دهها یا صدها هزار نفری در خیابانهای باکو بوده است. مراسم خاکسپاری حسین اف نیز هرچند با حضور ۵ هزار نفر برگزار شد، اما نتوانست مشارکتی وسیع را اثر دهد. اما در طرفی دیگر، بازیگران خارجی قرار دارند که به هر حال حمایتشان از جنبشهای مردمی بویژه در گرجستان و اوکراین، انقلاب را به نتیجه رساند. در این میان نقش آمریکا را که به دنبال جای پای محکمی در منطقه است، بارزتر از دیگران بوده است. این در حالی است که الهام علی اف وقتی که جوان بی‌تجربه‌ای بیش نبود، همراه پدر راهی کاخ سفید شد و علی اف پدر، او را به آمریکایی‌ها معرفی کرد تا آئینه پرسش را برای نخستین بار تحت ریاست جمهوری تضمین کند. از سوی

اعلام این مسأله از سوی اپوزیسیون آذربایجان که مراسم تدفین حسین اف به تظاهراتی تبدیل خواهد شد، می‌تواند گواه این موضوع باشد. با این وصف حتی اگر مخالفان به طور مستقیم در ترور نقش نداشته باشند، اما در اینجای این سؤال بهره‌بردار می‌آید که آیا واقعاً دولت کنونی آذربایجان هم با انقلابی آرام سقوط خواهد کرد؟

از دیدگاه تحلیلگران، برای وقوع چنین انقلابی در باکو چندین مانع و ایهام وجود دارد. در گرجستان و اوکراین فضای سیاسی و اجتماعی کشورها حتی به ظاهر هم که شده، دموکراتیک بوده و با تظاهرات و اعتراضهای مردم به رغم حضور تانکهای ارتش در خیابانها، برخوردی جدی صورت نگرفته است.

این درحالی است که دولت جمهوری آذربایجان تا کنون نشان داده که در مدیریت بحرانی سرعت عمل

شایعه قلب در صندوقهای انتخاباتی که نام الهام علی اف از آن بیرون آمد، هزاران نفر را به خیابانها کشاند، اما تظاهر کنندگان به سرعت سرکوب شده و دهها نفر از آنان به حبسهای سنگین و طولانی مدت از ۵ تا ۸ سال محکوم شدند. اکنون به نظر گروهی از تحلیلگران، اپوزیسیون آذربایجان نیز تنها راه پیروزی را به راه انداختن انقلابی آرام می‌دانند و در رؤیای انقلاب رنگین به سر می‌برند. از این دیدگاه، همانطور که بیماری مرموز «ویکتور یوشچنکو» رئیس جمهوری کنونی اوکراین بر محبوبیتش افزود و آتش انقلاب را شعله‌ور کرد یا مانند آنچه در لیسان رخ داد و قتل «رفیق حریری» جرعه بر انبار باروت زد، اپوزیسیون آذربایجان هم به دنبال جرقه‌های اینترنتی بودند تا تحولات موردنظرشان را شکل دهند و از نگاه ایشان ترور حسین اف شاید می‌توانست جرقه این انقلاب باشد.

خواهد کرد. در این میان، علی اف هم بشدت تلاش می‌کند خود را از سایه اتهام برهاند. وی علاوه بر آن که دولت خود را مأمور تحقیق درباره ترور حسین اف کرده، از پلیس فدرال آمریکا (اف.بی.آی.) هم خواسته تا کارگاهی برای یافتن عواملان ترور به باکو بفرستد. به اعتقاد تحلیلگران سیاسی، علی اف با این شیوه به نوعی خواسته است انتقادات کشورهای غربی بخصوص اروپا درباره فضای بسته سیاسی و برخورد تند با مخالفان را بی‌اساس جلوه دهد.

اما در سوی دیگر ماجرا، مخالفان دولت قرار دارند. در حقیقت از زمانی که خاندان علی اف در باکو بر مسند قدرت نشسته، گروهها و شخصتهای سیاسی بسیاری نارضایتی خود را از حکومت علی اف‌ها ابراز کرده‌اند. این نارضایتی‌ها در آستانه انتخابات ریاست جمهوری آذربایجان اوج گرفت.

سازمانهای حقوق بشر کارنامه مطلوبی در رفتار با مخالفان خود نداشته و به سرکوب آنان متهم است. از این دیدگاه چنین امکانی وجود دارد که ترور حسین اف از سوی دولت علی اف به عنوان هشدار جدی برای مخالفان باشد. باکو سعی داشته است با این کار زنگ خطر را برای دیگر مخالفان خود به صدا درآورد که سرانجام مخالفت چیزی جز مرگ نخواهد بود، اما از سوی دیگر گروهی از تحلیلگران بر این باورند که دولت باکو عاقل‌تر از آن است که این شیوه را برای خاموش کردن مخالفان برگزیند. به این دلیل که چنین عملی به سان ایجاد زمینه برای ترور اپوزیسیون و واگذار کردن میدان به حریف است.

«سمیرا طریفوف» روزنامه‌نگار مستقل در باکو و از مخالفان علی اف معتقد است که این قتل نمی‌تواند کار مقامات حکومتی باشد، زیرا این اتفاق می‌تواند با مشکلات بزرگی مواجه

سفید، نارنجی و... دیری است که انقلابی‌هایی آرام در جریان است که هر یک به جهت ویژگی کشورشان لقب رنگی را با خود به یاد می‌کنند. انقلاب مخملین در گرجستان، نارنجی در اوکراین و شاید هم سبز در لبنان. هر یک از جرقه‌های شعله‌ور کرده و شعله‌ها، آتبار باروت را منفجر کرده‌اند. در عین حال، زمزه‌هایی نیز در قزاقستان و ازبکستان به گوش می‌رسد، اما در این میان، گویا جمهوری آذربایجان را هم نباید فراموش کرد. قتل «العمار حسین اف»، روزنامه‌نگار مخالف دولت باکو که پنجشنبه گذشته به ضرب هفت گلوله در مقابل در خانه اش کشته شد، نگاهها را به سوی آذربایجان معطوف کرد. هرچند، هنوز مدرکی درباره افراد یا سازمانهای مظنون و دست‌اندرکار این ترور مشخص نیست و تنها گمانه زنی‌هایی در این باره صورت می‌گیرد، سیاسی بودن انگیزه قاتلان از نگاه ناظران امری منطقی می‌نماید.

اکنون دو سؤال پیش روست: چه کسی حسین اف را کشته است و چه کسی نفع می‌برد؟ الزاماً آنان که سود می‌برند، از قاتلان نیستند، اما می‌توانند باشند. جواب به هر دو سؤال نیز به گونه‌ای است که از دل هم بر می‌آید. هرچند پاسخ هر دو به یک جا شاید ختم نشود. در حال حاضر، دولت جمهوری آذربایجان و مخالفان آن هر دو مطمئن‌ترین رفیق اول هستند. «الهام علی اف» رئیس جمهوری آذربایجان ساعتی چند پس از حادثه با چهره‌ای گرفته در مقابل دوربینهای تلویزیونی، ترور روزنامه‌نگار مخالف دولت را لکه‌ای برای کشور خواند، اما انگشت اتهام برخی ناظران به سوی او نشانه می‌رود، چرا که هم علی اف و هم پدرش دل‌خوشی از حسین اف نداشته‌اند.

حسین اف سرمدیر مجله «میتور» بود که به زبان روسی منتشر می‌شد و در صف مطبوعات مخالف حکومت باکو قرار داشت.

دولت جمهوری آذربایجان نیز که از زمان فروپاشی اتحاد شوروی تحت سیطره کامل علی اف بوده، از دیدگاه

استیل فوشابند

بصورت جداگانه به فروش می‌رسد.

هندزفری مدل HF-3 مخصوص استفاده در اتومبیل

نوکیا ارتباط همدلی

احساس استفاده از ابزار اصل فوشابند است. حال اگر شما در داخل جلد استیل ضد زنگ تلفن مدل 6170 نوکیا، یک دوربین، پیغام رسان صوتی و تصویری MMS و تلویزیون قابل تنظیم نیز داشته باشید، این احساس فوشابندتر خواهد بود.

www.nokiamea.com

NOKIA 6170